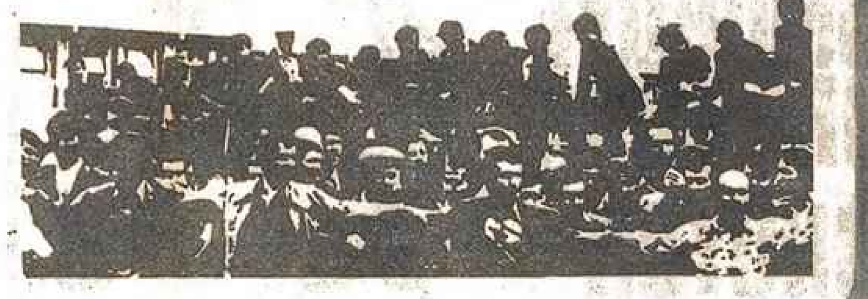
50

24 Temmuz 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE YIL 3 fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

ÜCRET KISITLAMASINA HAYIR!

İŞÇİ SINIFININ EKONOMİK-SİYASİ MÜCADELESİ ENGELLENEMEZ!.

Ücretlerin denetim altına alınması çalışmalarının bir bölümü sonuçlandı. Hükümet başkanı Bülent Ecevit ile Türk - İş Başkanı Halil Tunç, «toplumsal anlaşma» imzalayarak sınıf uzlaşmacılığında yeni bir adım attılar.

Böylece, Halil Tunç'un deyimiyle —sermaye sınıfı için- «15 yıldan bu yana ilk defa akıllıca bir çalışma yapıldı ve Türkiye genelinde sağlıklı, tutarlı bir ücret politikası, ekonomiyle sosyal politikayı dengede tutma yönünde her türlü gayret gösterildi.»

Ve yine, Ecevit'in anlatımıyla, «Hükümet, bir yandan ekonomiyi darboğazdan kurtarıcı adımlar atarken, bir yandan da bununla bağlantılı olarak çalışma yaşamına ülke ekonomisinin gerekli kıldığı düzeni vermek için Türk - İş'le anlaşmaya varıldı.»

Yani, ülke ekonomisinin darboğazdan kurtarılması —patronların, sermayenin büyüme istemleri için— işçilere düşen «görev» gerçekleşti.

Böylece kamu sektöründe ücretler denetim altına alınmıştır. Bu gerçekleştirildikten sonra özel sektördeki ücretlerin de denetlenmesi planlanmaktadır. Zaten Halil Tunç bu konuda «Türkiye genelinde sağlıklı, tutarlı bir ücret politikası, ekonomiyle sosyal politikayı dengede tutma yönünden her türlü gayreti gösteriyoruz. Bu ilkeleri giderek özel sektöre de yansıtmayı düşünebiliriz» demektedir.

«Toplumsal anlaşma»dan, yani kamu kuruluşlarında çalışan 500 bin işçinin ücretinin denetim altına alınmasından umulan amaç budur. Fakat, amacın siyasal yönü ise daha başkadır.

EKONOMİK - SİYASAL MÜCADELE ENGELLENMEK İSTENİYOR

Hükümet ile Türk - İş arasında varılan «toplumsal anlaşma»nın siyasal yönüne bakarsak şunu görürüz:

Sermaye sınıfı ve hükümet, ücret konusunda işçi sendikalarının, «makul», «insaflı» ya da «ölçülü» davranmalarını önerirken, aslında işçi sınıfı ve sendikaları hem ekonomik, hem de siyasal alanda sınıf uzlaşmacılığına giden bir yola sokmak istemektedirler.

Ekonomik ve siyasal uzlaşmacılığa işçi sınıfının gerçek çıkarlarının savunucusu olan bütün sendika ve kuruluşlar karşı çıkmalıdır.

Ekonomik - siyasal mücadeleyi kısıtlayan çeşitli engeller kaldırılmalıdır.

Sermayenin büyümek ve genişlemek için getirdiği yük işçi sınıfının omuzlarından kaldırılmalıdır.

Hükümet, ücretlerin ve ekonomik mücadelenin denetim altına alınması yerine, geniş emekçi kitlelere vaadettiği siyasal özgürlükleri gerçekleştirmelidir.

İşçi sınıfına uygulanan ekonomik - demokratik baskılara son verilmelidir.

Ecevit ve Tunç elele

gerçek durum
kazanılmış haklara saldırı

Türk-İş'le Hükümet arasında varılan «toplumsal anlaşma» fiilen ücretlerin dondurulması anlaşmasıdır. Yeni toplu sözleşmelerde istenecek ücret zamlarında tavanın 1976 düzeyi olması önceden kabul edilmektedir. Buna sadece, o zamandan bu yana artan hayat pahalılığı oranı eklenecektir. Bu ne demektir?

İşçinin hayat düzeyinin, yani gerçek ücretin, 1976 düzeyinde dondurulması demektir! Gerçek ücrette bir artma olmayacak demektir. Yani —yeni toplu sözleşme dönemi de iki yıl olduğuna göre— 1976'dan itibaren dört yıl boyunca, çok sözü edilen «sanayileşme»nin, ekonomik «kalkınma»nın vb. nimetlerinden işçinin payına hiç birşey düşmeyecek demektir.

Bu durumda Başbakan Ecevit'in ve Halil Tunç'un «ücretlerin dondurulması ya da sınırlandırılması sözkonusu değildir» tarzında beyanları safsatadan başka birşey değildir.

IMF'nın dayatması ,tekelci parababalarının istekleri, Ecevit hükümetinin sıkıştırması ve Türk-İş'in sarı sendikacılarının boyun eğmesiyle kamu kesiminde işçi ücretleri dondurulmuştur.

Bu işin bir yanı.

«Toplumsal anlaşma»da ilerisi için büyük önem taşıyan ve bu anlaşmayı tam bir ihanet belgesi yapan başka noktalar da var. Bunlardan biri «kamu kuruluşlarında üretimin etkinliğini ve artışını, yöneticinin etkinliğini engelleyici maddeler»in yasaklanması, mevcut olanların da sözleşmelerden çıkarılmasına dair olanıdır. Bununla ,açıkça, İşçinin halen elde etmiş olduğu bazı haklar geri verilmektedir. Bu yeni madde sendikal faaliyeti büyük ölçüde kısıtlayacak, işyerinde işverenin sultasını büsbütün arttıracaktır.

İşçi fazlasının «mesleğe uygun» başka yerlere aktarılmasını mümkün kılan madde de bunun gibidir. İşverenin bu maddeye sığınarak dilediği zaman işçilere fiilen yol vermesi işten bile olmayacaktır. Bu madde ile işçinin iş güvenliğine ağır bir darbe indirilmiştir.

Bunlar Türk-İş yöneticilerinin işçi adına hemen bugünden vermeye razı oldukları ağır tavizlerdir. Buna karşılık İş Kanununun 13, 17 ve 24. maddelerinin değiştirilmesi, referandumun yasallaşması, vb. gibi karşı isteklere hükümetin evet demesi boş vaadlerde bulunmaktan başka birşey değildir. Halil Tunç elinde olanı hükümete vermiş, fakat hükümetten sadece istemekle yetinmiştir. Bu isteklerin karşılanıp karşılanmayacağı ya da ne zaman karşılanacağı belli degildir.

Ülkücü Faşistleri Karakoldan Kaçıran Polislere Neden Birşey Yapılmıyor?

FAŞİSTLERE YARDIM EDEN POLİSLER MESLEKTEN ATILMALI TUTUKLANMALI VE FAŞİSTLERİN SUÇ ORTAĞI OLARAK YARGILANMALIDIR.

Ağrı'da otomobilinin bagajında saatli bomba ile yakalanan Ülkücü Gençlik Derneği kurucusu Orhan Salman gözaltında tutulduğu karakoldan kaçmıştır. Ağrı Valisi, eli bombalı faşistin kaçmasına bir komiserle iki polisin yardım ettiğini, bu polislerin «sanıkla fikri yakınlığı» olduğunu söylemiştir. Vali bu üç polis hakkında soruşturma açıldığını, bu nedenle «açığa alındıklarını» da bildirmiştir.

Yani elinde suç âletiyle yakalanan faşiste yardım edenler şimdi ellerini kolları serbest dolaşmaktadırlar. Ve belki de yeni bombalı tezgâhların hazırlanmasına yardım etmektedirler! Vali'nin sözleri kesin ve açıktır. Neden polislere «açığa alınmak»tan başka bir işlem yapılmıyor? Halkımız sık sık suç işleyen polislerin açığa alınmasının ne demek olduğunu çok iyi bilir. Suçluları kayırmaktan başka birşey değildir bu.

Bombalı faşisti karakoldan kaçıran polisler derhal meslekten atılmalı, tutuklanmalı ve faşistle birlikte suç ortağı olarak yargılanmalıdır.

Hükümet Erzurum'da Acil Tedbir Almalıdır

MC hükümetleri döneminde Ülkü-Bir kartı ile Kars Dede Korkut Eğitim Enstitüsüne alınan düşük puanlı faşistler, Kars'ta tutunamayarak Erzurum'a yerleştiler. Şimdi Karslılara kan kusturuyorlar.

İşleri için Erzurum'a giden Karslılar, polisin, jandarmanın, halkın gözleri önünde dövülüyor, kesici aletlerle ağır yaralanıyorlar. Karslılar, koma halinde Kars'a dönüyorlar.

Kars plakalı arabalar Erzurum'dan geçemiyor. Taşlanıyor, çeşitli oyunlarla veya zoraki şehir içinde, şehir dışında durduruluyor. Karslı olanlar dövülüyor, sövülüyorlar. Saldırganlar sürüler halinde olduklarından karşı konulamıyor.

Bugün Karslılar trenle yolculuk yapmaktan çekiniyor, yapmıyorlar. Erzurum istasyonunda sürüler halinde marşlar söyleyerek dolaşan faşistler, Kars'tan gelen, Kars'a giden trenlere biniyor, kadın-kız, yaşlı-hasta demeden kompartmanlarda, aralarda, istasyonun önünde, yumrukla, taşla, sopa ile, zincirle, kesici aletlerle Karslıları dövüyor, en ağır küfürleri savuruyorlar. Sonra da, kanlı ellerini silerek güle eğlene dağılıyorlar. Hiçbir güvenlik görevlisi «Ne yapıyorsunuz?» demiyor.

Karslılar, Kars CHP il yöneticilerini defalarca sıkıştırarak durumu hükümete bildirmelerini, önlem almalarını istemişlerdir. Fakat, bugüne değin bir önlem alınmamıştır. Faşistler, Erzurum'da Karslılara komplolar hazırlamaya diledikleri gibi devam etmektedirler.

POL-DER Açıldı

Ankara Valiliği 4 temmuz günü aldığı bir kararla POL-DER'i süresiz olarak kapatmıştı. Valiliğin kapatma gerekçesi, örgütün amaçları dışında faaliyet göstermesiydi.

Ancak POL-DER, valiliğin kapatma kararına karşı danıştaya başvurdu. Danıştay, POL-DER avukatlarının başvurusunu haklı bularak valiliğin kararının uygulanmasını durdurdu. Danıştayın kararı üzerine, genel merkezle birlikte POL-DER'in şubeleri de 17 temmuzdan itibaren faaliyetlerine yeniden başladılar.

Bilindiği gibi, Demokratik örgütleri kapatma konusunda MC valileri de bir hayli çaba harcamışlardı. TÖB-DER'i iki defa keyfi kararlarla kapatan MC'nin Ankara Valisi Durmuş Yalçın'ın bu kararları Danıştay tarafından iptal edilmişti.

Faşizme karşı mücadelenin demokratik güçlerden ayrı düşünülemeyeceği çok yazıldı ve söylendi. Demokrasi savunucularının bunu artık iyice anlamış olmaları gerekir. Cinayet şebekeleriyle uğraşmak yerine kendilerine baş hedef olarak demokratik örgütleri seçen işgüzar valiler ve hükümet, umarız ki, POL-DER olayından gerekli dersi çıkarmış ve demokrasi düşmanlarının izini tespit etmiş olsun.

Ücretlilerden En Çok Vergi ve Sigorta Türkiye'de Kesiliyor

Gelişmiş Kapitalist ülkelerin de üyesi oldukları OECD örgütü içinde ücretlilerden en çok vergi ve sigorta kesilen ülkenin Türkiye olduğu açıklanmıştır. Türkiye'de bu kesintinin oranı yüzde 39'a kadar yükselmektedir. İsveçte yüzde 28, Danimarka'da yüzde 27, Yunanistan'da yüzde 16, Fransa'da yüzde 24, İtalya'da yüzde 20'dir.

En az kesinti Japonya'da yapılmaktadır: yüzde 8.

Emperyalist Ülkelerin Yetkilileri Batı Almanya'da Toplandı

EKONOMİK ZİRVE DİYE ADLANDIRILAN TOPLANTIDA AVRUPALI EMPERYALİST ÜLKELER VE JAPONYA İSTEKLERİNİ ABD'YE KABUL ETTİRDİLER

Yedi emperyalist ülkenin basınımızda «Zenginler Konferansı» diye adlandırılan buluşması sona erdi. Emperyalistler arasındaki çıkar çatışmalarını ortak toplantılarda kararlar alarak yumuşatmayı hedefleyen toplantıya Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Carter, Fransa Cumhurbaşkanı D'Estaing, İngiltere Başbakanı James Callaghan, Kanada Başbakanı Pierre Trudeau, İtalya Başbakanı Guillio Andreotti, Japonya Başbakanı Takeo Fukuda ve Federal Almanya Başbakanı Helmut Schmidt katılmışlardı.

Bu yılki «ekonomik zirve»nin ana konusu Amerikan dolarının değer kaybına çare bulunmasıydı. Amerikan doları değer kaybedince ABD malları dış pazarlarda ucuza gelmekte ve bundan Avrupalı emperyalistler ve Japonya ihracatı zarar görüyordu. Nitekim doların değer kaybını önlemek için bu ülkeler piyasadan büyük ölçüde dolar satın alıyorlardı.

Doların değer kaybının ana nedeninin ABD'nin arap ülkelerine ödediği muazzam petrol paralarından ileri geldiğini gören Avrupalı emperyalistler, bu toplantıda ABD'nin petrol tüketimini kısacak tedbirler alması şeklinde bir karar çıkartmaya muvaffak olmuşlardır.

Diğer taraftan ABD ve Avrupa emperyalistlerini uluslararası piyasayı işgal eden ucuz Japon malları konusunu gündeme getirmişler ve Japonya'ya ihracatını azaltması konusunda baskı yapmışlardır. Japonya'nın bu isteği kabul etmek zorunda kaldığı anlaşılmaktadır.

ABD Bu Yıl Yabancı Ülkelere 15 Milyar Dolarlık Silah Satacak

SİLAH FABRİKATÖRLERİNE GÜN DOĞDU

Amerika'da bir araştırma enstitüsünde yapılan açıklamaya göre ABD bu yıl içinde dış ülkelere 15 milyar dolar, yani 375 milyar TL. değerinde silah satacaktır. Bu miktar, geçen yılki silah satışları toplamından 45 milyar TL. daha fazladır.

Raporda, ayrıca, ABD'nin Avrupa ülkeleri yetkilileriyle de anlaşarak bu ülkelerin silah pazarlarına ortak olduğu bildirilmektedir.

Gürbüz Atabek Olayı

Ecevit Hükümeti tarafından Emniyet Genel Müdürlüğüne atanan Gürbüz Atabek, geçen hafta bu görevden alınması üzerine verdiği veda demecinde. emniyet görevlilerinin demokratik görüş ve hakları konusunda hükümetle anlaşmazlığa düştüğünü, bu nedenle görevine devam etme imkânını bulamadığını açıklamıştır. Atabek'in görevden alınmasının POL-DER'in Ankara Valiliği tarafından kapatılması sırasına rastlaması eski Genel Müdürün açıklamasını daha da anlamlı kılmaktadır.

Atabek'in görevden ayrılmak zorunda bırakılması, Ecevit Hükümetinin, özellikle de İçişleri Bakanının faşizmle mücadeledeki yanlış tutumunun yeni bir kanıtıdır. Hükümet ve İçişleri Bakanı faşizme karşı emniyet görevlileri içinde gelişen demokratik eğilimlerin yanında yer alacak yerde bu eğilimlere cephe almayı tercih etmişlerdir.

Böylelikle faşistlerden ve tüm gericilerden gelen baskı karşısında gerilemişlerdir. Hem demokrasi düşmanlarının yüzünü güldürüp ellerine yeni bir silah vermişlerdir; hem de, faşizme karşı emniyet görevlileri içinde etkin mücadele verebilecek unsurların ayıklanması yolunu açmışlardır. Gürbüz Atabek olayı bunun en bariz örneklerinden biridir.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Kıbrıs'ta Adil ve Kalıcı Barış İçin

KIBRIS'TA ADİL BİR ÇÖZÜMÜN ÖNKOŞULLARI

Oysa bölgede barış ve güvenliğin sağlanması gerekir. Adada her iki toplumun da, Türk ve Rum kesimlerinin kardeşçe ve barış içinde yaşayacakları bir statü kurulmalıdır. Fakat böyle bir işlerliğin gerçekleşmesi için her şeyden önce Türkiye hükümeti, Birleşmiş Milletler kararlarını uygulamalıdır. Aksi halde, silâh zoru ve süngü gölgesi altında barış sağlamak mümkün değildir. Bu nedenle,

1 — Adadaki Türk, Yunan, İngiliz askerleri, bütün yabancı birlikleri geri çekilmeli, yabancı üsler sökülmelidir.

2 — Adanın bağımsızlığına, toprak bütünlüğüne ve egemenliğine saygı gösterilmelidir.

3 — Sorun, Birleşmiş Milletler denetimi altında toplanacak uluslararası bir barış konferansında ele alınmalı ve zora başvurulmaksızın barışçıl çözüme varılmalıdır.

Türk toplumunun da hakları garanti altına alacak, Rumların ve Türklerin barışçıl bir şekilde yaşamalarını sağlayacak âdil ve kalıcı bir çözümü getirmenin ön şartları bunlardır.

ŞOVENİZME KARŞI HALKLARIN KARDEŞLİĞİ

Türkiye'de egemen çevreler onların siyasi kuruluşları, yani burjuva partileri, burjuva yazarları ve politikacıları Kıbrıs konusunda şoven ve zorba tutumu sürdürmektedirler. Türkiye'li emekçileri Kıbrıslı ve Yunanistan'lı rumlara karşı kışkırtmaktadırlar.

Oysa biz sosyalistler olarak ırkçılığa, şovenizme karşıyız. Halkların kardeşliğine inanırız. Bütün ülkelerin ve ulusların barış içinde yanyana yaşamalarına büyük önem veririz. Bir ülkenin diğer bir ülkeyi istila etmesini, ona karşı zor veya tehdit kullanmasını asla hoş görmeyiz.

DOĞU AKDENİZ'DE BARIŞ, DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ İÇİN

Nitekim dört yıl önce Türkiye'nin giriştiği işgal hareketi, sonuçta Türkiye'nin başına büyük sorunlar açmıştır. Silahlanma masrafları artmış, Kıbrıs yüzünden yapılan ek harcamalar büyük rakamlara ulaşmıştır. Bütün bunlar emekçilerimize yeni yeni yükler yüklediği gibi, Türkiye, tüm dünya gözünde işgalci, şoven ve saldırgan bir ülke olarak kınanmıştır. Oysa Kıbrıs'daki işgalin sorumlusu halkımız, işçi sınıfımız ve devrimci güçlerimiz değildir. Bu haksız durumun ve zora dayalı politikanın sorumlusu, tekelci burjuvazi ve onun diğer sömürücü ortaklarıdır.

Halkımız Kıbrıs'da, Doğu Akdeniz'de ve tüm dünyada barış ve güvenlik istiyor. Halkların kardeşliğini savunuyor. Uluslararasında barış ve dostluk kurulmasını arzu ediyor. Silahlanma yarışına son verilmesini, silahsızlanma yolunda kalıcı adımlar atılmasını diliyor. Ve halkımız, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının kardeşliğini, sözkonusu ulusların barış içinde dost yaşamalarını talep ediyor.

Dört yıl önce Temmuz ayında, Amerikancı faşist Nikos Sampson darbesi, Kıbrıs'ın bağımsızlığına, bağlantısızlığına egemenlik ve toprak bütünlüğüne yönelmiş bir saldırı idi. Bunu izleyen Türk çıkartması, aynı şekilde Kıbrıs'ın egemenliğini, bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü çiğnedi. Barış harekâtı adı altında bugün bir savaş, haksız bir savaştı. Nitekim Birleşmiş Milletler Genel Kurulu her yıl Kıbrıs hakkında kararlar alarak bu askeri birliklerin adadan tümüyle çekilmesini, göçmenlerin evlerine dönmelerini ve barışçıl çözüm için görüşmelere başlanmasını istemektedir.

ABD emperyalizmi ve ortakları Kıbrıs'ı bölmek ve adayı bir NATO üssü haline getirmek istiyorlar. Bunun için çeşitli tertipler peşinde koşuyorlar. Kıbrıs sorunu Türkiye açısından da önem taşımaktadır. Türkiye'nin bugün adadaki toprakların yüzde kırkını kontrolü altında bulundurması, tüm dünya halklarının ve rejimi ne olursa olsun bütün devletlerin tepkisini çekmiştir. Kıbrıs'a yapılan askeri müdahale Türkiye için ateşten bir gömlek olmuştur.

ABD Sovyetlerle İlişkilerini Gerginleştiriyor

Sovyetler Birliğin'de Bazı Sosyalizm Düşmanlarının Cezalandırılması Üzerine ABD SSCB'ye Karşı Tedbirler Alıyor.

ABD emperyalizminin savaş kışkırtıcısı ve soğuk savaş yanlısı tekelci güçleri ABD-SSCB ilişkilerini gerginleştirmek için ellerinden geleni esirgemiyorlar.

Son olarak Sovyetler Birliğin'deki bazı bozguncu unsurların, casusların, sosyalizm düşmanlarının yargılanmasını bahane eden emperyalizm «İnsan Hakları» kisvesi altında bir karalama kampanyasına girişmiştir.

Bu konuyu ilişkilerin gerginleştirilmesi için bir bahane olarak kullanan emperyalizm TASS Ajansının San Fransisko bürosunu kapatma, gene bu ajansa satılması düşünülen elektronik makineleri satmaktan vazgeçme gibi «misilleme» tedbirlerine başvurmaktadır.

Uluslararası ilişkilerin yumuşaması ve bu sürecin kökleşip gelişmesi ABD emperyalizminin devasa silah endüstrisini tehdit etmeye başlamıştır. Bu yüzden ABD egemen sınıfları içinde önemli bir ağırlığı olan silah tekelcileri yumuşama sürecini tersine çevirmeye uğraşıyorlar.

ABD Başkanı İnsan Hakları Konusunda Boşuna Nefes Tüketiyor

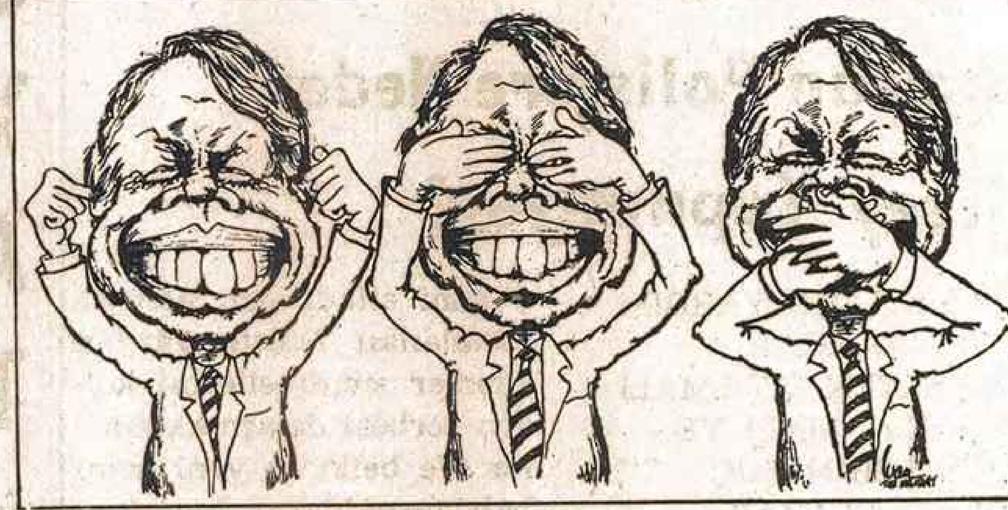
Carter Soğuk Savaşa Dönmeyi mi Istiyor?

Emperyalist yedi ülkenin Batı Almanya'nın başkenti Bonn'da aralarındaki çıkar çatışmalarını yumuşatmak amacıyla yaptıkları toplantı sırasında ABD başkanı Carter Batı Berlin'e giderek soğuş savaş günlerine yaraşan bir konuşma yapmıştır.

Batı Berlin, Demokratik Alman Cumhuriyeti toprakları içinde ada gibi kalan kapitalist bir urdur. Bu urun etrafında, her ülkenin sınırları boyunca aldığı tedbirler alınmış ve ur bir duvarla çevrilmiştir. Geçişler normal sınır kapılarından yapılmaktadır. İşte emperyalistler bu duvarı yıllardan beri istismar ederler.

Soğuk savaşın önde gelen mimarlarından Başkan Kenedi de Berlin'e yaptığı bir ziyaret sırasında sosyalist ülkelere karşı kışkırtıcı konuşmalar yapmıştı. Saçını tarayışıyla bile Kenedi'ye benzemeye özen gösteren bay Carter, Berlin duvarının beyaz boyayla yeni boyanmış olduğunu görerek «Komünistler boya ile insan haklarını çiğnemekte oldukları gerçeğini kapatamayacaklardır» demiştir.

Bay Carter boşuna nefes tüketmesin, İnsanlık artık emperyalizm tarafından gittikçe daha zor aldatılır hale geldi. «Hür Dünya», «Hürriyetçi Demokrasiler» gibi laflarla emperyalizmin ve kapitalizmin temelindeki kan ve gözyaşının örtülmek istendiğini birçok insan görebiliyor artık. Gene insanlık, sosyalist ülkelerin insanca yaşama olanaklarını herkese eşitçe getiren bir refah ve kardeşlik toplumu olduğunu, bu ülkelerde sadece insanın insan tarafından sömürülmesini savunmaya yasak konduğunu biliyor ve anlıyor.

Carter, BM'deki Temsilcisine «Bir Daha Ulusal Güvenliğimize Aykırı Sözler Söylemeyin» Dedi

ABD'NİN BİRLEŞMİŞ MİLLETLER TEMSİLCİSİ ÜLKESİNDE ONBİNLERCE SİYASİ TUTUKLU BULUNDUĞUNU SÖYLEMİŞTİ

Amerika Birleşik Devletleri tarihinde ilk defa olarak Birleşmiş Milletler Temsilciliğine bir zenci diplomatı, Andrew Young'u tayin etmişti. Çünkü Birleşmiş Milletler teşkilâtında Afrika ülkeleri gittikçe daha büyük etkinlik kazanıyor ve bu teşkilâtı ırk ayırımına ve ırkçılığa karşı bir mücadele platformu olarak kullanıyorlardı. ABD bir zenciyi onların karşısına çıkararak göz boyayabileceğini sanıyordu. Gerçi Andrew Young biraz patavatsız çıkmıştı. Ama kendisini bu patavatsızlıklar yüzünden görevden alsalar, Afrika ülkelerine karşı uyutma taktikleri bozulacak. Bu yüzden şimdilik tahammül ediyorlar.

Nitekim Andrew Young geçenlerde bir «patavatsızlık» daha yaptı ve tam Carter insan hakları, siyasi tutuklular konularında sosyalist ülkelere ve Sovyetler Birliği'ne karşı sözlü bir saldırıya geçtiği sırada ABD de onbinlerce siyasi tutuklu bulunduğunu açıklayıverdi.

ABD'nin yöneticileri buz gibi donup kaldılar. Az bir süre sonra da Carter, Young'a sözlerini yalanlamayan bir uyarıda bulundu: «ABD'nin ulusal çıkarlarını zedeleyen demeçler vermekten kaçınmasını» istedi.

Bağlantısız Ülkeler ve Türkiye

Bağlantısız Ülkeler Dışişleri Bakanları Olağan Toplantısı bu hafta Belgrad'da yapılıyor.

Bilindiği gibi Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün geçenlerde Hindistan'a yaptığı ziyarette, Türkiye'nin Bağlantısız Ülkeler Konferanslarına **gözlemci** olarak katılmak istediğini söylemişti. Fakat Türkiye'nin bu isteği Bağlantısız Ülkeler'in toplantı ilkelerine uygun düşmediği, böyle bir katılım için yeterli ve gerekli koşullar Türkiye tarafından sağlanmadığı için Belgrad'da yapılacak toplantıya Gündüz Ökçün davet edilmemiştir.

TÜRKİYE'NİN BAĞLANTISIZLARA KATILMASINI ÖNLEYEN NEDENLER

Siyasi gözlemciler ve yorumcular bu isteğin şimdilik kabul edilmemiş olmasını başlıca şu nedenlere bağlamaktadırlar:

1 — Türkiye bir NATO üyesidir. Bağlantısız ülkeler ise askeri bloklar dışındaki devletlerden oluşmaktadır.

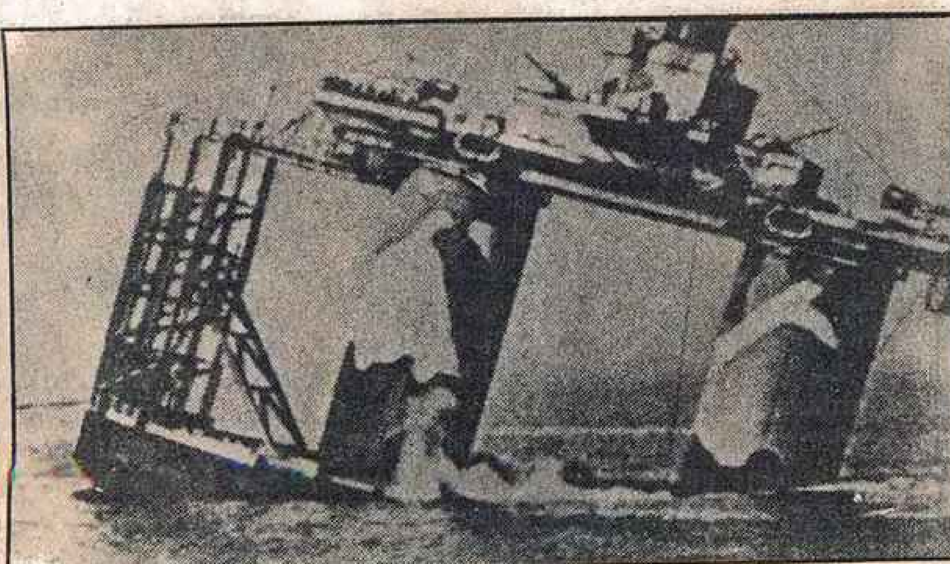
2 — Kıbrıs Cumhuriyeti Bağlantısız Ülkeler arasında başından beri saygın ve önemli bir konuma sahiptir. Türkiye ise 1974 yılında Kıbrıs topraklarının yüzde kırkını işgal etmiş, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü ve egemenliğini çiğnemiştir. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu üç yıl üst üste **oybirliği** ile aldığı kkararlarla Türk askeri birliklerinin adadan çekilmesini istediği halde, Ankara hükümeti bu kararlara uymamıştır. Kıbrıs konusunda alınan sözkonusu kararların altında büyük çoğunlukla bu bağlantısız ülkelerin imzası vardır.

BAĞLANTISIZ ÜLKELERE ANTİ-EMPERYALİST POLİTİKA HAKİMDİR

Başlıca bu nedenlerden dolayı, bağlantısız ülkeler Türkiye'nin sözkonusu toplantıya gözlemci olarak dahi katılmasına haklı olarak izin vermemişlerdir. Ankara hükümeti, öncelikle Birleşmiş Milletler kararlarına ve uluslararası hukuk ilkelerine uymak zorundadır.

Türkiye'nin Bağlantısız'lar platformuna katılmak istemesi, bütün bunlara rağmen olumlu bir adımdır. Çünkü Bağlantısız ülkeler arasında birtakım gerici-faşist ve işbirlikçi rejimler de bulunmakla birlikte, bu ülkelerin büyük çoğunluğu anti-emperyalisttir. Dünya sosyalist sistemiyle yakın ilişkileri içindedir.

Dünyanın En Küçük «Devleti» Kurulma Yolunda

«SEALAND», DENİZ ÜSTÜNDE BİR SUN'İ ADA

Dünyanın en küçük devletinin kurulmasına çalışılıyor. «devlet»in adı «SEALAND». «Toprağı», İngilizlerin 1940 yılında Kuzey Denizinde uluslararası sularda kurdukları, şimdi terkedilmiş bir gözlem ve araştırma kulesi. Üzerinde halen 115 kişi yaşıyor. Yüzölçümü 1300 metre kare. «Sealand»lılar damgalı mühürlü pasaport bastırmışlar, «Sealand doları» denilen paraları da var.

«Sealand Dışişleri Bakanı» Achenbach adında biri geçen hafta Batı Almanya başkenti Bonn'da «diplomatik» temaslara başlamış ve yakında Birleşmiş Milletlere üye olmak istediklerini söylemiştir!

EĞİTİM KÖŞESİ

Insan Hakları

Ortaçağın feodal düzeni ve ondan önce de köleci toplumlarda insanlar, bir avuç derebeyi ve zorba tarafından çok ağır baskılar altında tutuldular. Keyfi uygulamalarla insanların çalışma, yaşam, düşünme, evlenme, çocuk yetiştirme vb. hakları tanınmıyordu. Bu karanlık rejimlere karşı, insanlığın özgürlüklerini savunmak için büyük savaşlar verildi ve 16-19 yüzyıllarda bütün burjuva devrimleri, insan haklarını savunarak emekçileri de peşinden sürükledi.

Ama kısa zamanda görüldü ki, insan haklarını kapitalizm ve burjuvalar da çiğneyip geçerler. Çünkü onların insan haklarından anladığı, son tahlilde sadece sermayenin özgürlüğüdür.

Bir zamanlar insan hakları savunucusu olan burjuvazi Emperyalizm çağında tam bir insan hakları düşmanı kesildi. Çünkü:

- Kapitalizm bir avuç sömürücünün bütün emekçileri yoksulluğa ittiği bir düzendir. Sömürücüler insanların *insanca yaşama hakkını* gasbederler.
- Kapitalizm insanları işsizliğe sürükler. Böylece emekçiler *çalışma hakkından* mahrum kılınırlar.
- Emperyalizm savaşlar çıkartır ve böylece kapitalistlerin kârlarını arttırmayı dener. Savaşlarda ise emekçiler ölmektedir. Böylece emperyalizm, insanların en temel hakkı olan *yaşama hakkını* dahi gasbetmiş olur.
- Kadınların ezilmişliği, çocukların sağlıksızlığı ve analık hakları kapitalizm tarafından ayaklar altına alınmaktadır. Kapitalizm *kadın haklarının* baş düşmanıdır.
- Halbuki insan haklarını sahiden gerçekleştiren bir tek rejim olabilir. O da, emekçilerin düzeni olan SOSYALİZMDİR. Sosyalist toplumda bütün insanlar, yukarıda saydığımız haklarına kavuştukları gibi, gelişmeleri de güvence altına alınır ve bu haklar her geçen gün genişler. Bu hakların kazanılmasına karşı burjuvaların kopardıkları yaygaralar ne olursa olsun, onlar, gerçek bir insan hakları düşmanıdırlar. İnsan hakları ancak, insanca yaşama koşullarında geçerli olabilir.

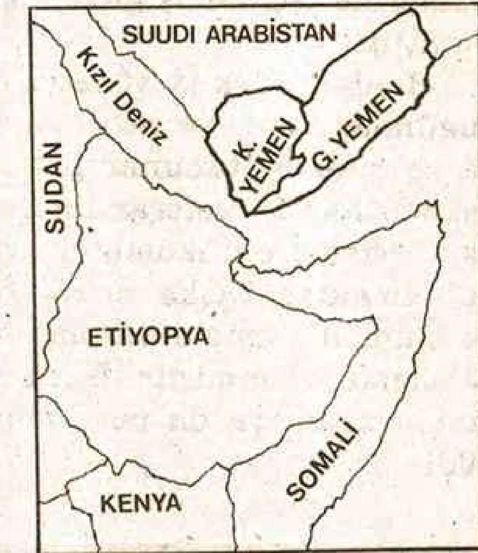
Bu nedenle, son günlerde ABD başkanı ve tüm kapitalist dünya tarafından kopartılan insan hakları yaygarasının ardında yatanı iyi bilmek gerekir. Sovyetler Birliği'nde iki sosyalizm düşmanı yargılanmaktadır. Şimdi emperyalizm bunu bahane ederek habire insan haklarından dem vuruyor, Sovyetler Birliği'ne veryansın ediyor. Dünyanın dört bir yanında insan kanı içen, milyonlarca Vietnamlı emekçinin kanına giren, Afrika'nın en rezil rejimlerini destekleyen emperyalistler korosu sosyalizme küfrediyor. Ama kanlı ve kara yüzlerini gizlemeye sahtekârlıkları yetmiyor.

Yeni Güney Yemen Devlet Başkanı Abdül Fettah İsmail İşçilikten Gelme Bir Devrimci

Güney Yemen'de Devlet Başkanı Rubaya Ali'nin 25 Haziran'da düzenlediği darbe hareketinin bastırılmasından sonra öne çıkan ve geçende Güney Yemen Devlet Başkanlığına getirilen Ulusal Birleşik Cephe Genel Sekreteri Abdül Fettah İsmail hayata petrol işçisi olarak atılmıştır.

İsmail, Yemen bir İngiliz sömürgesi iken Aden Petrol rafinerisinde yürüttüğü aktif işçi önderliği faaliyetinden ötürü birkaç kere tutuklanmıştır. Daha sonra Ulusal Birleşik Cephe yöneticileri arasına katılan İsmail, 1970'de ülkede Cephe iktidarı kurulunca Halk Milis Kuvvetlerinin başı olmuştur.

Fahrettin Yılmaz'ın Cenaze Töreni

Manavgat Gerçek Muhabiri bildiriyor — İşçi sınıfı sosyalistlerinin yakın dostu, TÖB-DER üyesi, İstanbul Atatürk Eğitim enstitüsü Müdür yardımcısı Fahrettin YILMAZ, memleketi olan Manavgat'ın Yeni Köyünde toprağa verildi. Sabah erkenden Manavgat TÖB-DER şubesi önüne getirilen cenazeyi emniyet yetkilileri bekletmek istemeyerek, kitle birikmeden toprağa verilmesini istedilerse de başaramadılar. Tüm ilerici demokratlar, Fahrettin Yılmaz'a karşı son görevlerini yapmak için TÖB-DER önünde toplanmaya başladılar. Cenaze töreni halkın da katıldığı bir kitle gösterisine dönüştü. TÖB-DER şubesi önünden yürüyüşe geçen halk, FAHRETTİN YILMAZ'ın okuduğu Manavgat Ortaokulu önünde saygı duruşuna geçti. Ant içildi.

«FAHRETTİNLER ÖLMEZ», «ANALAR DOĞURUR FAŞİSTLER ÖLDÜRÜR» sloganları sokakları çınlattı.

Fahrettin YILMAZ, daha sonra kalabalık bir halk topluluğu tarafından Yeniköy'de toprağa verildi. Mezarı başında yapılan konuşmalarda, Fahrettin'i katledenlerin eli kanlı faşist caniler olduğu ve kanının yerde kalmayacağı vurgulandı.

Törende işçi sınıfı sosyalistlerinin taşıdığı pankartta Nazım'ın şu dizeleri yer alıyordu:

Eski cihan yeni cihan
önünde eğil
Aramızdan birkaç yoldaş
ayırmak değil
Her ne yapsan varacağız
emelimize.

Şili Halkının Yurtsever Sesi Devrimci Şair PABLO NERUDA

MUZAFFER HALK

Yüreğim bu kavganın içinde,
Kazanacak halkım,
Bütün halklar kazanacak bir bir.
Bu acılar, ıslak bir mendil gibi
Kumlar arasından
Şehit duraklarından,
Süzülüp ortaya çıkaracak her
şeyi.
Şanlı günler yakındır çünkü.
Kinler susacak bir an
Ceza veren eller titremesin diye.
Günler tam dolsun diye.
Halk caddelerde
Bir güzel, bir güçlü
Yerini alsın diye!
İşte benim günüm bu,
İşte hoşgörürlüğüm,
Başka sancağım yok benim!

12 Temmuz Şili'nin büyük, komünist şairi Pablo Neruda'nın doğum yıldönümü idi. Neruda 1904 yılında doğdu. Bir demiryolu işçisinin oğluydu. Edebiyat ve felsefe eğitimi gördü, ilk şiirini 7 - 8 yaşlarında yazdı. 16 yaşında Santiago Karnavalı'nda birincilik ödülü kazandı.

Hayata diplomat olarak atılan Neruda Seylan, Singapur, Cava, Arjantin gibi yerlerde konsolosluk yaptı. 1830'dan sonra İspanya'da görev aldı. Orada ilerici, devrimci İspanyol şairleriyle yakın ilişki kurdu. İspanya İç Savaşı'nda faşist Franko güçlerine karşı Cumhuriyetçilerden yana çalıştığı için Madrid konsolosluğundan alındı. 1937'de Paris'teyken Şili'de bir Halk Cephesi hükümeti başa geçince ülkesine döndü. Yeni Şili hükümeti İspanyol cumhuriyetçilere sığınma hakkı tanıyordu. Bu dönemde Neruda'yı mülteci sorunlarını çözümlerken görüyoruz.

1943'te Şili Parlamentosuna senatör seçilen Pablo Neruda ülkede diktatörlük eğilimlerine karşı durdu ve yurdundan ayrılmak zorunda kaldı. Yakın arkadaşı olan diktatör heveslisi Vidale devrilince Neruda yurduna geri döndü. Ondan sonra da yıllarca ülkesini dış ülkelerde büyükelçi olarak temsil etti.

1973 gününde Şili'de Allende yönetimindeki Halk Birliği hükümeti ABD emperyalizminin yardakçısı faşis tgüçler tarafından devrildiğinde Pablo Neruda evinde hasta yatıyordu. Faşistler evini basıp «arama» yaptılar. Şili'nin ve İspanyol dilinin büyük şairi birkaç gün sonra öldü.

Şili halkının fedakâr evlâdı, işçi sınıfının büyük şairi Pablo Neruda'yı doğumunun 74. yıldönümünde saygı ile anıyoruz.

Gerçeğe mektup

GERÇEĞE MEKTUP

Selam GERÇEĞE ve GERÇEKÇİLERE!

Yıllar boyu en ağır işkenceler altında yaşamlarını sürdüren ve yıllarca damarındaki kana kadar sömürülen halk, bütün bunlara rağmen, nasıl dinç ve sapasağlam ayakta kalmasını bildiyse, ülkemiz üzerine çöktürülmek istenen faşizmin kara bulutlarını da darmadağın edip, onun yerine, EŞİTLİK-BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ güneşini getirmesini bilecektir.

Yaşasın BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-SOSYALİZM için verilen savaş!

KADERİMİZİ KİM YAZDI?

İktidara gelen emperyalizmin uşakları
Yazdılar, çizdiler aleyhinde demokrasinin,
Ve karar aldılar...
Emeğe ve emekçiye ölüm!
Semalarına kara çarşaflar gerdiler emekçilerin,
Ve siz, bizim için ter dökmeye mahkûmsunuz dediler
Harcadığı güce, döktüğü tere karşı emekçilerin,
Bir kalıp sabun verip, bu da senin hakkın, dediler.

Adını milliyetçilik koydular bu düzenin.
Sebebine de kader dediler, emekçinin başına gelen felâketin.
Para kazandıkça gözlerini para hırsı bürüyen köpekler,
Memleket kalkınıyor deyip, daha çok ter, daha çok emek
istediler.

Ve hepsi de birer peygamber vekili kesilip sonunda
Bu düzen Kur'an-ı Kerim'den geliyor, dediler.
Bir isyan etmek geliyor içimden düzene de, getirene de...
Semalarımızdaki kara çarşafları yırtmak için sabırsızlanıyorum.
Sömürünün olmadığı,
Özgür
Ve emeğin iktidar olduğu bir dünya istiyorum.
Düşünüyorum da,
Bize sen gereklisin SOSYALİZM!
diyorum.
Zaten biliyorum bize çok yakın olduğunu,
Yine biliyorum ki...
Ne yapsa, ne etse uşakları faşizmin,
Sonunda zafer mutlak SOSYALİZMin.

Murat Çil
Karasu

Trabzon'da Faşist Katiller Bir Yurtseveri Daha Katletti

Son günlerde ilericiler, yurtseverler, demokratlar üzerinde yoğunlaşan saldırılara bir yenisi daha şehrimizde eklendi. Üniversite sınavlarının yapıldığı günlerden bugüne kadar faşistler şehrimizde planlı saldırılarda bulunmaktalar.

11.7.1978 Salı gecesi demokrat, yurtsever eğitim emekçisi Fatih Eğitim Enstitüsü Baş Müdür Muavininin arabasına dinamit koyarak hasar veren faşistler aynı günlerde Trabzon Öğretmen Lisesi civarındaki bakkalları ve Trabzon Amatör Tiyatro Derneğini dinamitlediler. 13.7.1978 Perşembe günü akşamı da öğretmen lisesi önüne gelerek daha önce planladıkları şekilde sağa sola sataşıp olay çıkarmak istediler. Katiller kendilerine hedef seçtikleri UĞUR SATICI adlı yurtsever genci üzerine silahla saldırarak katlettiler.

Fakat faşistlerin bu saldırganlığı cevapsız kalmadı. Olaydan sonra Uğur Satıcı'nın öldürülmesini protesto eden GENÇ SOSYALİSTLER şehirde 1500'den fazla insanın katıldığı bir anti-faşist gösteri yapılmasını sağladılar.

Ege'de Tütün Üreticisi

Konu : Tütün üreticisi ve sorunları
Yer : Tepeköy Aşağı Kızılca Kemalpaşa - İZMİR
Tarih : 3.7.1978

Gerçek : Kaç yıldır tütün ekiyorsunuz?

Fethi Fırtına : 25 yıldır durup dinlenmeden!

Gerçek : Yılda kazancınız ne oluyor?

Fethi Fırtına : On bin lira masrafa karşılık, yılda ancak iki bin lira bir para artırıp koyabiliyoruz. Bunun bütün bir ailenin masrafını karşılaması düşünülemez. Bir ailenin bu on bin lira dışında yevmiyesi, yiyeceği, içeceği, giyeceği gibi sorunları da var. Ayrıca sıcak yağmur demeden ezilmesi, yanması, hastalanması, bakılmaması cabadır.

Gerçek : Yılın kaç ayında tütün üzerinde uğraş vermek gerekir?

Fethi Fırtına : Yıl on iki aydır. Bu on iki ayın on altı ayı uğraş vermek gerekir ki başarılabilsin. Şöyle ki on iki ayın son dört ayında da hem hasadı toplayabilmek, hem de gelecek senenin mahsulünü hazırlayabilmek için son dört ayı sekiz ay yaparak çalışmak gerekir.

Gerçek : Devletten bir destek görüyor musunuz?

Fethi Fırtına : Tütün dikebilmek için kredi almak gerekir Bize bunun faydası oluyor, fakat zararı da olmakta. Aldığımız kredi borcunun fazlası olan faizi almaktan da geri kalmazlar. Bunları da masraf olarak göz önüne alacak olursak, siz yapın üreticinin kazanacağı paranın hesabını!

Gerçek : Tütün piyasası sizi memnun edici bir ücret ödüyor mu?

Fethi Fırtına — Elli altı buçuk lira baş fiat verdiler. Biz daha fazla bekliyorduk. Bu fiat bizde şok tesiri yarattı, fakat eski MC hükümeti olsaydı bunuda bulamazdık. Ama yetmedi tabii.

Gerçek : Tütünden başka bir geliriniz var mı? Yok ise neyle idare ediyorsunuz?

Fethi Fırtına : Hiç bir gelirimiz yok. Sosyal hak hiç yok. Bütün bir yıl boyu sadece tütün ekip tütünün geliriyle geçimimizi sağlıyoruz. Bunun sonu ne olacak bilemem. Hiç bir kimse bize el uzatmayacak mı? Ben şunu biliyorum ki biz yine kendi kaderimizi kendi ellerimizle çözümleyeceğiz.

Gerçek : Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Fethi Fırtına : Var. Tütün üreticisi, her üretici ve her işçi alın terinin karşılığını almalıdır. Sermaye çevrelerinin tütün sömürüsüne mani olunmalıdır. Tekel kanunu bir an evvel çıkartılmalıdır. Diğer mahsuller gibi tütün hasadı biter bitmez üretici satışını bitirmiş olmalıdır. Tapusuz vatandaşların bankadan kredi almalarına bir sürü engel var. Mesela 60 dönümlük tapu istemektedirler Bu gibi engeller bir an önce kaldırılmalıdır. Küçük çiftçilerin devlet tarafından donatılması, her türlü ihtiyaçlarının karşılanması gerekir. Dünya aya çıkarken küçük çiftçi tarlasını hâlâ at eşek veya çapa ile işleyebilmektedir. Üretici, tütününün fiat veya değerini herhangi bir üretim kolu gibi kendisi saptamalıdır. Fiyatlar tütün dikilirken açıklanmalıdır.

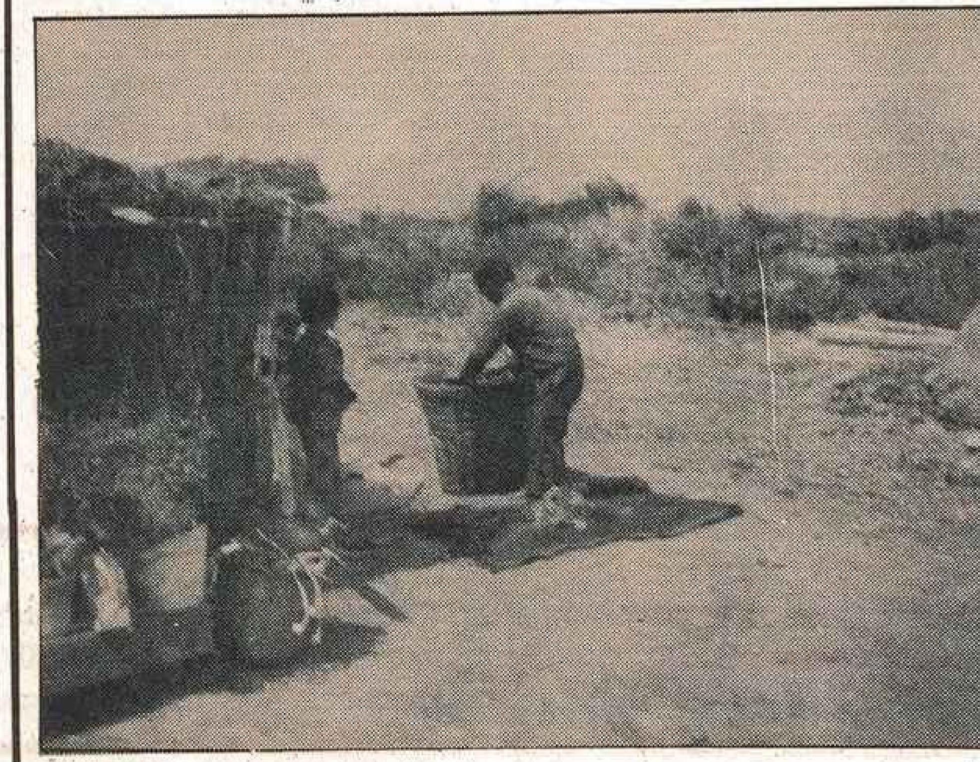
İŞTE BÖYLE DİYOR TÜTÜN ÜRETEN KÜÇÜK ÇİFTÇİMİZ!

Yedisinden yetmişine, çocuğundan dedesine unutulınuş ve bunun karşılığı olarak da geri bırakılmış köylünün tütüncüsünden pamukçusuna kadar ezik kalmış emekçi kitlesi bu insanlar, hiç bir parti kanalıyla hiç bir kodamanlar ordusundan dertlerine derman bulamamışlardır.

Nereden gelmiştir bu kitlenin yoksulluğu? Kim demiştir bu insanların yoksuluğunun kader olduğunu? Gün gelip bu emekçi kitlesi her şeyi yaratanın kendi elleri, kaderi tayin edenin de kendi fikirleri olduğunun bilincine erişip dur diyecektir. Burjuvaziye, dur diyecektir toprak ağalarına ve EMPERYALİZME!

Doğançay Gerçek Muhabiri
Hasan ATALAN

Çorum'da Anti-demokratik Baskılar

TSİP'LİLERİN SENDİKAL HAKLAR KAMPANYASI İLE İLGİLİ AFİŞLEME EYLEMİ BEKÇİ VE POLİSLERCE ENGELLENMEYE ÇALIŞILDI. YAPIŞTIRILAN AFİŞLER YIRTILDI.

Çorum'da halkımızın anayasal haklarını kullanması yine engellenmeye çalışılmış, bekçi ve polisler afişlemeye çıkan TSİP'lileri tartaklamış, yapıştırılan afişler yırtılmış, yapıştırılmayanlara el konulmuştur. Olay 18 Temmuz Pazar sabahı olmuştur. Afişlemeye çıkan TSİP'lilere bekçiler müdahele etmiş, sonradan olay yerine gelen ilerici düşmanlığıyla ünlü bir polis memuru TSİP İl Başkanına saldırarak galiz küfürler savurmuştur.

Bu arada partililerin afişlemeye devam etmesi üzerine emniyet görevlileri yapıştırılan afişleri bir bir yırtmışlardır. Daha sonra partililer toplanıp karakola götürülmüş, afişlere ve diğer malzemeye el konulmuştur.

Partililer afiş asmanın en temel bir hak olduğunu, önceden izin almaya gerek olmadığını görevlilere anlatmaya çalışmışlarsada dinletememişlerdir. İşin ilginç yanı, aynı saatlerde faşistler PTT civarında duvarlara yazı yazdıkları halde kimse onlara ilişmemiştir.

Çorum'da TSİP'lilere yapılanlar bütün yurtta sosyalistlere, demokratlara reva görülen işlemin sadece bir örneğidir. CHP ağırlıklı hükümet, polisi siyasetle uğraştırmayacağım diye POL-DER'li demokrat polislerle uğraşacağına bir an önce bu gibi olayların üzerine eğilmelidir.

Kars'lıların Acil İsteği:

Kars Radyosunun ve Kars Eğitiminin Faşist Müdürleri Görevden Alınsın

TRT eski Genel Müdürü Şaban Karataş tarafından Kars radyosu müdürlüğüne getirilen MHP'li azılı faşist militan Mevlüt Işık, halen görevinde tutulmaktadır. Mevlüt Işık, Karst'ta yaratılan her olayda parmağı olan biridir.

Kars radyosunda çalışan ilericilere zulüm eden ve Kars radyosunda hazırladığı programlarla açıktan açığa MHP propagandası yapan faşist müdür Mevlüt Işık'ın bir an önce görevinden alınması için Kars'lılar TRT Genel Müdürlüğüne ve ilgili yerlere baş vurmuşlardır.

Öte yandan, MC döneminde Kars Halk Eğitimini ve salonunu MHP barınağı haline getiren, salonun sahne ve kenar duvarlarına MHP propagandası yapan resimler çizdiren, yazılar yazdıran, devrimci gecelere salonu vermeyen MHP'li Kars Halk Eğitimi müdürü Hasan Çiftçi'nin de görevine âcilen son verilmesi istenmektedir.

TRT Genel Müdürü Cengiz Taşer'in MHP'li azılı faşist militan Mevlüt Işık'ı, Kars Milli Eğitim Müdürü Remzi Lâçin'in de MHP'li Hasan Çiftçi'yi görevlerinden almamaları düşündürücüdür.

Bu iki faşist müdür daha fazla zaman kaybedilmeden görevden alınmalıdır.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İşçilere Aylardır Ücret Ödenmiyor

Ordu Belediyesi İşyerinde Direniş Var

ISCILERIN 1977 DIRENISI

İşçiler Yasal Haklarını İstiyor

Ordu'da 680'i aşkın belediye işçisi dört-beş aydan bu yana bir tek kuruş almadan bedava çalıştırılıyor. Daha önce iki saatlik ihtar direnişine geçen işçiler, bu yeni direnişi tüm haklarını alana kadar sürdürmekte kesin kararlılar.

İşçilerin iki saatlik ihtar direnişinden dehşete kapılan işveren, işçilerle bir kapalı salon toplantısı yapmıştır. Bu toplantıda işçileri işten atma tehdidi ile yıldırmaya çalışan işveren, salondaki kararlı işçi sınıfı sosyalistlerinin savunusu karşısında çaresiz kalmıştır. Salondaki tartışmada işçi sınıfı sosyalisti bir işçinin CHP'li işverene sorduğu sorunun cevapsız bırakılması tüm işçileri bir kez daha sımsıkı birleştirmiştir. Soruya cevap bulamayan, ya da bilinçli olarak cevap vermeyen işverenin salondan ceketini unutarak çıkması da dikkati çekmiştir. Ayrıca işveren işçi sınıfı sosyalistlerine «siz anarşistsiniz» demiştir. Buna karşılık sosyalist bir işçi şunları söylemiştir.

«Eğer işçilerin haklarını savunan, geniş emekçi yığınlara bu sömürü ve talan düzeninden kurtuluşun sosyalizmde olduğu söyleyen ve bizi 4-5 aydır bedava çalıştırıyorsunuz haklarımızı verin diyenlere siz anarşist diyorsanız biz anarşistiz» demiştir.

İşçi sınıfı sosyalistleri konuşmaya devamla, «Biz kendi işyerimizde hakkımızı almak için çalışırken Türkiye'deki ve dünyadaki işçilerin de haklarını almasından yanıyız. Bunun için de mücadele ediyoruz. Ve biz sosyalistiz, tüm işçilerin, emekçilerin haklarını savunuyor, hepimizin kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu söylüyoruz. Önümüze çıkan bütün engelleri aşarak bunu söylemeye devam edeceğiz,» demişlerdir.

İşveren bu salon toplantısından son derece pişman olmuştur. İşçilerin bu kadar kararlı olduğunu düşünememiş olsa gerek.

İşçilerle görüşmemiz sırasında hemen her işçinin 10 bini aşkın borcu olduğu anlaşılmıştır. Ama buna rağmen, kaybedecekleri hiç birşeyi olmadığından sözeden işçiler, gerekirse ölüm pahasına bu direnişi ayakta tutacaklarını belirtiyorlar. Ordu'daki işçi sınıfı sosyalistlerinden gereken desteği göreceklerine güvenlerinin tam olduğunu belirten işçiler, Gerçek Gazetesinin kendilerini desteklemesinden memnun olduklarını söylerken bu gazetenin kendilerinin olduğunu da belirtmişlerdir.

BASTAŞ'ta Sarı Sendikacılık Yıkılıyor

Ankara (Özel) — Elmadağ Ankara'nın bir kazasıdır. Yıllardır sarı sendikacılığın hakim olduğu bir sanayi yeridir. BASTAŞ Çimento Fabrikasında Türk-İş'e bağlı Çimse-İş Sendikası, işçileri yıllardan beri işverenlere satmaktadır. İşverenin ve sendikanın akıl almaz baskıları sonucu, işçiler ekonomik ve demokratik haklarından yoksun kalmışlardır. Bu durum karşısında, işçiler Keramik-İş'te örgütlenmek için çalışmalarını hızlandırmışlardır. Sarı Çimse-İş Sendikasının işverenle kol-kola tavrından sonra sınıf sendikacılığının gerekliliğini daha da anlamaya başlayan BASTAŞ Çimento Fabrikası işçileri şimdi «Yaşasın DİSK! Yaşasın Keramik-İş!» diye bağırıyorlar.

Ereğli Demir Çelik Fabrikasında Bir İş Cinayeti Daha...

İşverenlerin Kâr ve Sömürü Hırsı Uğruna Bir İşçi Daha Hayatını Kaybetti

Devlet sektöründe olsun, özel sektörde olsun işverenlerin işyerlerinde can güvenliğini kaale almayan davranış ve tutumları yüzünden sık sık «iş kazaları» oluyor. Bu kazalarda hayatlarını kaybeden işçilerin sayısı gittikçe artıyor. İşverenler kanunlarda öngörülen güvenlik tedbirlerini almaktan çoğu yerde ısrarla kaçınıyorlar. İşçileri gereken tedbirler alınmadan tehlikeli işlere sürüyorlar. İşverenlerin olabildiğince çok kâr tutkusu, çalıştırdıkları işçilerin can güvenliğinden daha ağır basıyor.

Devletin de kanuni yükümlülüklerini yerine getirmeyen bir işvereni bu yüzden cezanlandırdığı şimdiye kadar hiç görülmedi. İşverenlerin kasıtlı ihmalerinin cezasını işçiler hayatlarıyla ödüyorlar.

11.7.1978 Salı günü, işverenlerin kâr ve sömürü hırsı uğruna bir işçi daha hayatını kaybetti. Askerden yeni dönen 22 yaşında, Trabzon doğumlu AHMET SUSUZ, Ereğli Demir-Çelik'de çelikhane ek inşaatını yapan Makson şantiyesinde montajcı olarak çalışmaktaydı. Kendisine, monte olmamış 10 metre yükseklikte montaj direğine çıkması söylendi. Ahmet Susuz, emniyet kemersiz direğe çıkmak istemedi. İş âmiri onu zorla ve baskıyla çıkardı direğe. Bu sırada montaj bağını kaldıran vinç işçi arkadaşımızın tırmandığı direğe çarparak devirdi. Arkadaşımız dengesini kaybedip düştü, kafası demirlere çarparak parçalandı.

Ahmet Susuz'un işçi arkadaşları «Acaba sıra kimde?» diye bekliyorlar şimdi.

Yurt Dışında Turist İşçiler

Yurtta iş bulamayıp hayatlarını kazanmak için yaban ellere giden işçilerimiz gittikleri yerlerde geride bıraktıkları işçi arkadaşlarının kaderini paylaşıyorlar. Oralarda da buradaki gibi sömürü koşullarıyla karşılaşıyorlar, kapitalizmin ağır baskısı altında yaşıyorlar. Arkadaşımız Mehmet Yapmış, Fransa'nın Bordeaux şehrinde çalışan turist işçilerle konuştu.

GERÇEK — Adınız, soyadınız? Kaç yaşındasınız?

CEVAP — Adım Aziz Aykaç, 23 yaşındayım.

GERÇEK — Kaç seneden beri yurt dışında çalışıyorsunuz?

CEVAP — 4 seneden beri yurt dışında turist işçi olarak çalışıyorum

GERÇEK — Çalışma şartlarınız nasıl? Sigortanız var mı? Ortalama olarak günde kaç saat çalışıyorsunuz?

CEVAP — Çalışma şartlarımız çok güç. Bir köle gibi çalışıyoruz. Çünkü bir patrondan çıkınca diğer bir patrondan iş alma (iş bulma) imkânımız yok. Zira turist işçi çalıştıran patronlar az. Patron ne kadar isterse o kadar çalışıyoruz. Normal olarak 9,5 - 10 saat çalışıyoruz. Eski binaların yıkımı ve tamiratı işinde çalışıyoruz. Çok zor bir iş. Fransızların beğenmediği, yapmak istemediği bir iş. Devamlı olarak toz yutuyoruz. Ben ve diğer arkadaşlarımız sigortasızız.

GERÇEK — Ayda ne kadar para alıyorsunuz?

CEVAP — Aylık almıyoruz. Haftada elimize 400 frank geçiyor.

GERÇEK — Bu para size yetmiyor mu?

CEVAP — Fransa genellemesinde aç kalmayacak kadar yetiyor.

GERÇEK — İşiniz devamlı mı?

CEVAP — Pek belli olmuyor. Patron istediği zaman bizi işten çıkartıyor. Bu bölgede turist işçiler çok olduğu için, iş bulabilmek amacıyla daha ucuza çalışmak istiyorlar. O zaman patron beğenmediğini işten çıkartıyor.

GERÇEK — İş kazaları oluyor mu?

CEVAP — İş kazası bol, Binalar eski. Bunun yanında patronlar bizim güvenliğimizle ilgili önlemler almıyorlar. Kazadan sonra patron yaralıyı eczaneye götürüp yarasını sardırıyor. Ve bizi kapı dışarı ediyor. Yetkili makamlara başvurunca bir sonuç elde edemiyoruz. Zaten polis turist çalıştıran patronları biliyor. Patron ancak parayla polisin sesini kesebiliyor.

GERÇEK — Türkiye'ye ne zaman döneceksiniz?

CEVAP — Ne zaman döneceğimi bilmiyorum. Biz burada el kapılarında mecbur olduğumuz için çalışıyoruz. Ülkemizde işsizlik kol geziyor. Bizim de kurtuluşumuz tüm çalışanların kurtuluşu olan sosyalizmdedir. Demokratik halk iktidarını kurmak için burjuvaziye karşı tek bir yumruk olmalıyız. Bir gün gelecek biz de el kapılarından kurtulacağız. GERÇEK gazetesine çok, çok teşekkür ederiz, bizlerin sorunlarını dile getirdiği için. Yaşasın İş Ekmek, Hürriyet mücadelemiz!

CEYLANPINAR İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİNDEN GÜN GÜN NOTLAR

Geçtiğimiz ayın sonuna doğru Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği işçileri önce pasif direniş sonra da grev yaptılar. Basının ve TRT'nin büyük ilgi gösterdiği işçilerin direnişini biz de yakından izledik. Direniş büyük bir başarıyla sonuçlandı.

Bu direnişi GERÇEK muhabiri Hüseyin Deniz'in kaleminden gün gün okurlarımıza sunuyoruz:

25 Haziran Pazar — Devlet Üretme Çiftliği'nde çalışan yaklaşık 3400 işçi Belediye parkında biraraya gelerek sorunlarını ve takınacakları tavırları konuştular. Birçok işçinin görüşlerini belirttiği bu toplantıya Ceylanpınar devrimcileri de katıldılar .Toplantıda fazla mesai yapılmaması, 8 saatten sonra çalışmaması kararı alındı.

26 Haziran Pazar — DİSK'e bağlı T.İ.S.'e (Türkiye Toprak-Su Tarım İşçileri Sendikası), Türk - İş'e bağlı Tarım - İş'e ve MSP eğilimli Hak Tarım - İş'e kayıtlı 3400 işçi fazla mesai yapmayarak işi bıraktılar. İşçiler mesai bitiminde çalıştıkları Beyazkule işletmesinden Ceylanpınar'a yürüyerek geldiler. 20 km'lik yol boyunca «toplu sözleşme imzalansın» vb. sloganlar attılar. Belediye parkında yine bir toplantı yapan işçiler ertesi günden itibaren işe gidilmemesine ve greve başlanmasına karar verdiler. Bu arada başta T.İ.S. Başkanı ve Yönetim Kurulu üyeleri olmak üzere her üç sendikanın yöneticileri de işçilerin direnişine karşı çıktılar. Ancak başta Ceylanpınar devrimci gençliği olmak üzere halk, işçileri etkin olarak destekledi.

27 Haziran Salı — Direniş sürüyor. Ancak işçiler işyerine yaklaştırılmadılar. Valinin tekrar konuşması da işçilerin direnişini kıramadı. 500 bin dönümlük arazinin ancak 120 bininin biçilebildiği açıklandı.

28 Haziran Çarşamba — İşçilerin direnişi başarıyla sürüyor. Grevi kırmak isteyen bazı işçilerin çabaları sonuç vermedi. Urfa Valisi Musa Eran işçileri tehdit ederek derhal işbaşı yapmalarını istedi. Ancak işçiler Vali'yi dinlemediler ve işbaşı yapmadılar.

29 Haziran Perşembe — 50 tank ve 500 kadar jandarma komandosu D.Ü.Ç çevresinde ve bucakta önlem aldı. Bucağın giriş çıkışları denetim altına alındı. Şehir içinde çok sayıda Jandarma ve polisin devriye gezmeleri halkın nefretiyle karşılandı. Öküz altında buzağı arayan bazı karanlık çevreler işçilerin amaçlarının ekonomik hak isteme olmadığı söylentisini yaydılar ve bunu Ankara'ya da bildirdiler. Urfa Valisi grevi Hakkâri olaylarının devamı olarak değerlendirdi. Bu arada 59 işçinin işten atıldıkları duyuruldu. İşten çıkarılan işçilerin adları Belediye hoparlöründen halka açıklandı. Eski Ceylanpınar Karakol Komutanı Başçavuş Sabahattin Öztürk de görevli olarak gelenler arasında bulunuyordu. Daha önce halka yaptığı yasadışı baskılar yüzünden buradan alınıp Urfa'ya verilen bu başçavuş halka olan nefretini, kinini ve düşmanlığını kusma olanağı buldu. Ancak işçiler ve Ceylanpınar halkı, terör ortamı yaratmak isteyen başçavuşun kışkırtmalarına gelmedi. Direniş başarıyla sürüyor.

30 Haziran Cuma — Şehri kuşatan ve adeta işgal eden askeri güçler terör estiriyorlar. Fakat halkı yıldırma ve korkutma bir yarar sağlamıyor.

İşçilerin direnişini resimlemeye çalışan Hürriyet gazetesi muhabiri Bekir Alan ve Abdülvahap Kılıç, başçavuş Sabahattin Öztürk tarafından tartaklandılar. Fotoğraf makineleri ellerinden alındı, görev yapmaları engellendi.

Sendika yöneticileri ve baz işçiler gözaltına alındılar.

Ceylanpınar Belediye Başkanı Kemal Öcalan basına bir açıklama yaptı ve kışkırtmalara dikkati çekti. Belediye Başkanı, «Ceylanpınar'da ikinci bir Malatya olayı tezgahlanmak isteniyor», dedi.

1 Temmuz Cumartesi — İşçilerin direnişiyle güvenlik güçlerinin gövde gösterileri ve yıldırma girişimleri sürdü.

2 Temmuz Pazar — İşçilerin sorunlarını yerinde incelemek ve çözümlemek ereğiyle İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı, Çalışma Bakanı Bahir Ersoy, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehmet Yüceler, Jandarma Genel Komutanı Şahap Yardımoğlu, Urfa CHP milletvekilleri Celâl Paydaş, Ahmet Melik, Urfa Valisi Musa Eran Ceylanpınar'a geldiler. Bakanlar yaptıkları konuşmalarda direnişin haklı olduğunu, işçilerin haklarını mutlaka vereceklerini, ancak greve bir an önce son vererek yarından itibaren işbaşı yapmalarını belirttiler. Her üç bakan da işçilerin kışkırtmalara karşı uyanık olmalarını istediler. Bakanların konuşmaları işçileri devrimcilerden ayıramadı. İşçiler bakanların konuşmalarını «sözleşme imzalansın», «Haklarımızı alacağız», «60 lirayla nasıl geçinilir?», «Doktor istiyoruz», sözleriyle sık sık kestiler.

Daha sonra Çiftlik'te Bakanlar, işveren temsilcileriyle sendika ve işçi temsilcilerinin katıldıkları bir toplantı yapıldı. Toplantıdan sonra anlaşmaya varıldığı açıklandı. Yapılan anlaşmaya göre işçilere şu hakların verildiği belirtildi:

1 — İşten atılan 59 işçi yeniden işe alındı.

2 — 8 saati aşan çalışmalarda yüzde 50, pazar ve diğer tatil günlerinde yüzde 150 zamlı ücret ödenecek.

3 — İşçilere verilecek avans 5 bin liradan 10 bin liraya çıkartıldı.

4 — Toplu sözleşmenin bir an önce imzalanması için çalışmalar yapılacak.

Böylece 7 gün süren direniş, Bakanların da araya girmesiyle sonuçlanmış oldu. Kışkırtmalar ve halkı yıldırma çabaları başarıya ulaşamadı. Karanlık çevrelerin hevesleri kursaklarında kaldı.

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 23 Temmuz 1978